ΠΑΝΤΙΣΡΑ
αντικαπιταλιστικη • ενημερωση

Γιάννης Ελαφρός

Στρατηγική ήττας οι εκλογικοί σχεδιασμοί, παρέμβαση για την λαϊκή αντεπίθεση

Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ δύναμη χρήσιμη για τον λαό, επαναστατική και ανατρεπτική

Στις **«26 φεύγουν»** έλεγε το προεκλογικό σύνθημα του ΣΥΡΙΖΑ, που αποδείχθηκε τόσο απατηλό. Βεβαίως, φεύγουν κάποιοι (με πρώτο τον στυγνό φοροεισπράκτορα Θεοχάρη), θα φύγουν κι άλλοι στον επικείμενο ανασχηματισμό, αλλά με σκοπό η αντιδραστική και αντιλαϊκή πολιτική να μείνει για τα καλά. Ακόμα και το κοινοβούλιο έκλεισαν οι άθλιοι Σαμαράς και Βενιζέλος για να μπορούν μέσα από τα πιο ελεγχόμενα θερινά τμήματα της βουλής να περάσουν κρίσιμα νομοσχέδια (όπως αυτά για το ξεπούλημα της μισής ΔΕΗ και για την τσιμεντοποίηση – ιδιωτικοποίηση του αιγιαλού).

Όχι, μην γελιέστε. Το αντεργατικό επιτελείο δεν πάει διακοπές. Παρά τις εσωτερικές αναταράξεις που προκαλεί ο ανασχηματισμός και την γενικότερη αστάθεια στα συστημικά κόμματα που έφεραν οι ευρωεκλογές, η οικονομική κρεατομηχανή δουλεύει και προχωρά σε εφαρμογή των ήδη αποφασισμένων μέτρων και σε προετοιμασία νέων αντιδραστικών τομών. Αυτή είναι η περιβόητη «σταθερότητα» για την οποία πασχίζουν οι Σαμαράς – Βενιζέλος, η ΕΕ και η ολιγαρχία: σταθερότητα στην βαρβαρότητα.

Και τώρα τι κάνουμε; Τώρα που πληγώθηκαν, αλλά δεν φεύγουν. Τώρα που μια πιο αδύναμη και εκλογικά «απονομιμοποιημένη» κυβέρνηση (με υποστήριξη μόνο του 31% των ψηφοφόρων), λειτουργεί σαν το πληγωμένο θηρίο; Θα επαναληφθεί η ιστορία μετά τον Ιούνη του 2012, όταν η Αριστερά και το μαζικό κίνημα μπήκαν σε παρατεταμένη εκλογική αναμονή, με αποτέλεσμα να μας ταράξουν στα μέτρα; Θα περιμένουμε τις επόμενες εκλογές; Τον Φλεβάρη του 2015, νωρίτερα (όπως έχουν αρχίσει να τρολάρουν πάλι τα στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ) ή αργότερα, εάν τα μακιαβελικά σχέδια Σαμαρά – Βενιζέλου για εξαγορά 180 βουλευτών και εκλογή προέδρου δημοκρατίας ευοδωθούν; Θα ζητήσουμε **«με συντεταγμένο και ομαλό τρόπο η χώρα να πάει σε εκλογές»,** όπως δήλωσε Α. Τσίπρας μετά τη συνάντησή του με τον Κ. Παπούλια στις 26 Μάη; **Όλα αυτά αποτελούν στρατηγική ήττας.** Παραχωρούν πολύτιμο πολιτικό χρόνο στην κυβέρνηση και στη «χούντα» κεφαλαίου – ΕΕ – ΔΝΤ για να περάσουν ζωτικής σημασίας μέτρα, να προχωρήσουν

σε μια αντιλαϊκή ρύθμιση για το ελληνικό δημόσιο χρέος και να ανασυγκροτήσουν το πολιτικό σκηνικό, έτσι ώστε να συνεχιστεί η κανιβαλική πολιτική.

Κι όμως, **υπάρχει άλλος δρόμος.** Η κυβέρνηση αποτελεί μειοψηφία, ειδικά μέσα στα εργατικά λαϊκά στρώματα. **Ήρθε η ώρα να τους σταματήσουμε.** Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ θα βρεθεί πάλι **σε θέση ευθύνης** και θα κάνει αυτό που είπε και προεκλογικά. Χωρίς μισόλογα και ήξεις αφήξεις. Σήμερα μπορεί να διαμορφώσει μια **συνολική πολιτική πρόταση, μια πολιτική πρωτοβουλία για ένα εργατικό λαϊκό μέτωπο ανυπακοής, αγώνα, ρήξης και ανατροπής,** που θα εκφραστεί σε κάθε μάχη και θα συγκεντρώνει όλες τις δυνάμεις **σε πολιτικούς στόχους ανατροπής όχι μόνο της κυβέρνησης, αλλά και της σύγχρονης «χούντας» κεφαλαίου – ΕΕ – ΔΝΤ.** Όχι για να αλλάξει διαχειριστής, αλλά για να πάρουμε πίσω τη ζωή μας. Θα δημιουργεί παντού ρυάκια αγώνα, που θα συγκλίνουν σε ένα πανελλαδικό ποτάμι ανατροπής.

Είναι μια πρόταση αυτοπεποίθησης, αποφασιστικότητας και ελπίδας, κόντρα στην παράλυση, την αναμονή, τη ρουτίνα. «Δοκιμάζουμε το μέλλον μας αλλιώς», όπως λένε οι Αναιρέσεις. Αυτό σημαίνει, πως κάθε κυβερνητικό μέτρο προκαλεί μάχη: να μην περάσει, να «ματώσει» η κυβέρνηση, να συγκεντρωθούν δυνάμεις, να ανέβει ο πήχης του λαϊκού αγώνα, σε περιεχόμενο και οργάνωση. Αυτό σημαίνει να έρθουν μπροστά τα μεγάλα κοινωνικά εργατικά αιτήματα για την προστασία των ανέργων (διεκδικώντας αξιοπρεπές επίδομα ανεργίας σε όλους τους ανέργους τώρα!), για αξιοπρεπή δουλειά και όχι δουλεία (μαζικές προσλήψεις για τις κοινωνικές ανάγκες, καμία απόλυση – στοπ στην ψευδεπίγραφη αξιολόγηση που οδηγεί σε απολύσεις και υποταγή), για αυξήσεις στους μισθούς και στις συντάξεις (καμία νέα περικοπή), για να παταχθεί η μαφία των αφεντικών που δεν πληρώνουν, με εργατικό έλεγχο στις επιχειρήσεις. Κόντρα στη λογική των μειωμένων προσδοκιών. **Από το μίζερο «τι να κάνουμε, έτσι είναι τα πράγματα», να πάμε στο αγωνιστικό, συλλογικό, αισιόδοξο «τι να κάνουμε».**

Μια τέτοια πολιτική πρωτοβουλία της ΑΝΤΑΡΣΥΑ δεν είναι «κινηματισμός» ή μια απλή επανάληψη της πρωτοπόρας παρουσίας και συμβολής της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς στους κοινωνικούς αγώνες.

Είναι η **ανάδειξη των μεγάλων εργατικών, λαϊκών, κοινωνικών και δημοκρατικών προβλημάτων, των ζωτικών αιτημάτων του λαού σε κομβικά πολιτικά θέματα,** όπου συγκεντρώνονται πολιτικά δυνάμεις, συνδέονται με το αντικαπιταλιστικό πρόγραμμα (το οποίο πρέπει να βαθύνει και να αναπτυχθεί), προτείνονται αγώνες άλλου τύπου, πολιτικοί, αποφασιστικοί και «άγριοι», σε αναλογία με την άγρια επίθεση που δέχεται ο λαός.

Στο μέτωπο αγώνα, ρήξης και ανατροπής έχουν θέση **όλοι όσοι θέλουν να αγωνιστούν χωρίς όρια** για τα λαϊκά συμφέροντα. Οι δυνάμεις της αντικαπιταλιστικής, αντιιμπεριαλιστικής, αντιΕΕ Αριστεράς, το ΚΚΕ, δυνάμεις του ΣΥΡΙΖΑ που δεν προσκυνούν την κυβερνητική διαχείριση, τη θεσμολαγνεία και τον ευρωμονόδρομο, αγωνιστικές λαϊκές δυνάμεις που αναδύθηκαν μέσα από τον αγώνα ενάντια στην μνημονιακή επιβολή, κινηματικές και πολιτικοποιημένες τάσεις του αυτόνομου ριζοσπαστικού χώρου μπορούν να συμβάλλουν.

Μια τέτοια πολιτική πρωτοβουλία δεν απαντά βεβαίως σε όλα τα ερωτήματα, όπως τι Αριστερά χρειαζόμαστε, ποια τακτική – στρατηγική, ποια απάντηση στο θέμα της εξουσίας και της κυβέρνησης και τα οποία πρέπει να συζητηθούν ουσιαστικά στο ευρύτερο δυναμικό που αναζητά ανατρεπτικές απαντήσεις. Δεν είναι όμως ...εργασιοθεραπεία. Είναι ο άλλος δρόμος μιας μαχόμενης Αριστεράς, που δεν κλείνεται στο καβούκι της, δεν ομφαλοσκοπεί στον μικρόκοσμό της, αλλά προσπαθεί πάντα **να είναι χρήσιμη για την εργατική τάξη και τον λαό.**

Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ θα τολμήσει ξανά. Θα αναζητήσει τις αιτίες που «την αφήνουνε μισή». Χωρίς μονομέρειες και βεβιασμένες απαντήσεις. Θα αναζητήσει βαθύτερα, πιο συλλογικά, πιο δημοκρατικά. Χωρίς ηττοπάθεια, χωρίς επανάπαυση. Με μαχόμενη αυτοκριτική, αλλά πάντα μέσα στο λαό, παίρνοντας δύναμη από τον αγώνα του.

Ήδη έχουν ξεκινήσει οι συνελεύσεις των τοπικών και κλαδικών επιτροπών, όπου χιλιάδες αγωνιστές της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς θα τοποθετηθούν. Αποκορύφωμα αυτής της διαδικασίας θα είναι η συνεδρίαση του Πανελλαδικού Συντονιστικού Οργάνου το Σαββατοκύριακο 5-6 Ιούλη, ενώ υπάρχει καταρχήν απόφαση για τη σύγκληση της 3ης Πανελλαδικής Συνδιάσκεψης το φθινόπωρο.

Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ θα αναζητήσει στρατηγικές και τακτικές απαντήσεις, με γνώμονα βέβαια, πως είναι χρήσιμη ως **δύναμη επαναστατική, ανατρεπτική,** ως πρόπλασμα της άλλης Αριστεράς και όχι ως μία ακόμα Αριστερά, που θα αναλάβει να μερεμετίσει το σύστημα, μοιράζοντας πολιτικά πλασίμπο στον λαό.

Δημοσιεύθηκε στο ΠΡΙΝ, 7.6.2014